

SZÁSZRÉGEN 'ES VIDÉKE

KULTÚRA •
EGYHÁZ •
KÖZÉLET

XVIII. évfolyam 8. (210.) szám, 2016. augusztus

JUHÁSZNÉ BÉRCES ANIKÓ

Fohász Szent István királyhoz

Megszólítlak alázattal, s könyörögve kérlek,
Tekints le az országunkra és a magyar népre.
Amióta nem vagy velünk – lassan ezer éve,
Számptalan nagy vihar dúlt a Kárpát-medencében.

Vad villámok csaptak bele termő Életfánkba,
Erős ágakat szakítva, s taposva a sárba.
A törzsét meg jól irányzott, egyetlen csapással
Széthasítva több darabra, meg a pusztulásba.

Túlélte, mert a gyökere erős, szívós fajta,
Hajszálgökér, ha megmarad, élet fakad rajta.
De termések millióit a szél szertefújta,
Gyökértelen kapaszkodnak az új világukba.

Fánk törzse, mi épen maradt, próbál tovább élni,
Alig forradt, mély sebeit rendre fel-feltépik.
Gyökereit férgesek rágják, levelét meg tetvek,
Friss hajtása alig serken – így élni kegyetlen.

Szükség lenne törhetetlen, erős, tiszta kézre,
Istenhitre, biztatásra, tisztán lássunk végre.
Kapaszkodnánk Szent Jobbodba, segíts nekünk élni,
Boldogasszony jó Anyánkat támaszunknak kérni.
Bocsássa meg vétkeinket, s legyen velünk Atyánk,
Maradjon meg, s virágozzék drága Magyar Hazánk.

A tartalomról:

2. oldal:

Soha többé Hírosimát!

5. oldal:

Menyei Ildikó

*Isten éltesse, Rózsika
néni!*

9. oldal:

Dr. Barabás Károly

Emlékeim (4.)

12. oldal:

Réthy István

Apánk fényképe

13. oldal:

*Ady István felkész -
a szórványmagarságért*

14. oldal:

Nagy F. Atilla

Rákóczi-tábor, 2016

17. oldal:

Fábián András Gy.

Önkormányzat

20. oldal:

Humor

IV. Szászrégeni Magyar Napok

2016. aug. 18 - 21

Légy Te is ott!

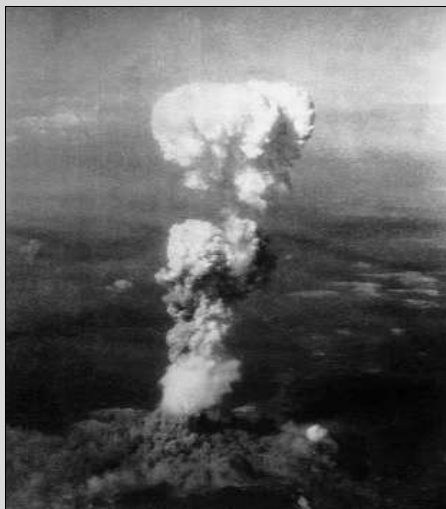
*Augusztusi útravaló
Kisasszony hava
Szűz hava
nyárutó
Útravaló:*

Ha Isten az embert a saját képére és hasonlatosságára teremtette, akkor az is szándékában állt, hogy maga az isteni öröm tükröződjék lelkében.

Léon Lommel püspök

Augusztusi eseménynaptár

- **1-jén** (1818) született **Emily Bronte** angol író;
- a forint születésnapja;
- **2-a:** a cigány holokauszt napja;
- **3-án** (1882) született ifj. **Bartók György** filozófus, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia levelező (1927), majd rendes tagja (1945);
- **6-a** – Jézus Krisztus színeváltozása;
- **1945-ben történt a hirosimai atompusztítás;**
- **a nukleáris fegyverek betiltásáért folyó harc világnapja;**
- **8-án** (1790) született **Kölcsey Ferenc** költő, politikus, nyelvújító, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, a Kisfaludy Társaság alapító tagja;
- **10-e** Szent Lőrinc napja;
- a tűzoltóság napja;

A hirosimai „gomba”

Augusztus. Ifj. Jorga Ferenc metszete

Soha többé Hirosimát!

Augusztus 6 – a nukleáris fegyverek betiltásáért folyó harc világnapja

1945. augusztus 6-a, 8.15 óra.

Az Amerikai Egyesült Államok légierijének egy B-29-ese, az Enola Gay, amelynek Paul W. Tibbets ezredes volt a parancsnoka, atombombát dobott le Hirosimára. A Little Boy-nak, vagyis kisfiúnak nevezett atombomba 15 kilotonna TNT-vel egyenértékű robbanóerejű atomfegyver volt. Augusztus 9-én Nagaszakira egy Fat Man típusú atombombát dobtak le.

A vakító villanással és gombafelhővel kísért atombomba-robbanás a halottak és a romok városává tette Hirosimát és Nagaszakit.

A bombázások utáni négy hónapban Hirosimában 90.000-166.000, Nagaszakiban 60.000-80.000 ember hunyt el a bombázások hatásainak következtében, nagyjából felük a bombázások napján. A következő hónapokban számtalan ember halt bele a sugárbetegségbe, az égési és egyéb sérülésekbe, vagy a sugárzás következtében kialakult más betegségekbe. Bár Hirosimának jókora helyőrsége is volt, mindkét városban többségükben civilek vesztették életüket.

Két év múlva, 1947-ben Hirosima polgárai „Soha többé Hirosimát!” jelszóval tartották meg háromnapos békeünnepeiket, ami azóta is a város legnagyobb ünnepe. 1949-ben a kormány a béke és az emlékezés városává nyilvánította Hirosimát, és rendkívüli mértékben támogatta az újjáépítést. A lakosok száma 1960-ra érte csak el a háború előtti lélekszámot, de 1972-ben már 534.000 ember élt a városban. II. János Pál pápa 1981-ben meglátogatta az Atombomba Emlékmúzeumot, ahol beszédet mondott a Béke emlékparkban összegyűlteknél.

Augusztus 6-át 1978-ban – örök emlékeztetőül – a nukleáris fegyverek betiltásáért folyó harc világnapjává nyilvánították.

A Japánban található Hirosima és Nagaszaki bombázása 1945-ben a második világháborút lezáró katonai művelet volt. A bombázást az amerikai erők hajtották végre, és mindmáig csupán ebben a két esetben alkalmaztak nukleáris fegyvereket háborús céllal.

Augusztus 15-én, hat nappal Nagaszaki bombázása után és hét nappal a Szovjetunió hadüzenetének bejelentése után Japán feltétel nélkül megadta magát a szövetséges erőknek. A megadási nyilatkozatot szeptember 2-án írták alá, ezzel hivatalosan is lezárva a második világháborút. A bombázások szerepe a megadásban és a felvetődő etikai, morális kérdések máig heves viták tárgyát képezik.

„Az utcán rengeteg ember rögtön meghalt. Az elhunytak ujjbegyei azonnal égni kezdtek, a lángok pedig továbbterjedtek a testükre. Valamiféle világosszürke folyadék szivárgott végig a karjukon. Emlékszem, mennyre ledöbbsentem, hogy az emberi testek képesek ennyire eldeformálódni“ – írja visszaemlékezésében egy túlélő.

„Lehet, hogy a tűz felégette az összes oxigént, nem tudom. Képtelen voltam teljesen kinyitni a szemem a füst miatt. A bőrömben lyukakat égetett a robbanás.”

„Úgy tűnt, hogy a város egy pillanat alatt eltűnt a föld színéről. A ruháim rongyokban lógtak rólam a hóhullámtól. A tarkóm, a hátam és a végtagjaim megégtek. A bőröm lehámlott, és csak úgy lógott le a húsomról” – emlékezett Akihiro Takahasi, aki 14 éves volt a tragédia idején, és a központtól 1,4 kilométerre, egy iskolaudvaron állt a társaival.

„Rögtön nyugat felé indultam, mert arra laktunk a családommal. Az egyik barátommal a folyó mentén indultunk el, útközben rengeteg áldozatot láttunk. Volt egy férfi, akinek a felsőtestéről leolvadt a bőr, és egy nő, akinek eltűntek a szemgolyói.” Takahasi megmenekült, de másfél éven keresztül orvosi ellátásra szorult. Hatvan iskolatársa közül csak tízen éltek túl a tragédiát.

A hibakusa (ami robbanást átélte emberek jelent japánul) túlélők 1957-től állami orvosi ellátást és támogatást kaptak, de a helyzetük korántsem volt egyszerű. Egy 2014-es felmérés szerint összesen 192.719-en vannak még ma is, 1%-uk pedig most is a sugárzás okozta betegségekben szenved. A támogatások ellenére sokan még így sem szívesen vállalják nyilvánosan, hogy a túlélők közé tartoznak. Japánban ugyanis rengeteg hibakusát diszkrimináltak, mert attól féltek, hogy betegségük fertőző és öröklődő. Ezért sokszor még a túlélők gyermekei is nehezen találnak munkát. Még nehezebb azoknak a keveseknek a sorsa, akik mind a hirosimai, mind a nagaszaki atomtámadást átérték: őket nidszu hibakusának hívják. Összesen 165 ilyen túlélőről tudunk.

A világnak nincs szüksége egy harmadik atombombára, de ennek ellenére hetvenegy évvel az atombombák bevetése után csak az Egyesült Államoknak legalább 8000 aktív robbanófeje van, mind egyikük legalább hússzor akkora pusztításra képes, mint a Hirosimára és a Nagaszakira ledobott bombák.

Forrás: RIA Novosti/Ovchinkov; Origo; AFP/Jiji Press; MTI

Hirosima az atomtámadás után

- **11-én** (1871) született **Heltai Jenő** író, költő, újságíró, dramaturg;
- **15-e** Nagyboldogasszony napja; a repülők napja;
- **19-én** (1802) született **Kossuth Lajos** államférfi, Magyarország kormányzója-elnöke;
- **20-án** (1038) avatták szentté **I. Istvánt**;
- Magyarország hivatalos állami ünnepe;
- **23-án** (1891) született **Olosz Lajos** költő, a két világháború közötti erdélyi magyar líra kiemelkedő alakja.
- **23-án** (1948) megalakult az **Egyházak Világtanácsa**;
- **26-án** (1905) született **Gy. Szabó Béla** romániai magyar grafikus, az erdélyi fametszés koronázatlan királya;
- **28-a** (augusztus utolsó vasárnapja) **új kenyér ünnepe**
- **29-én** (1434) született **Janus Pannonius** (pécsi püspök 1459-től haláláig). Magyar (horvát) költő és humanista, aki egyes feltevések szerint Csezmiczai János (Ivan Česmicki) néven született. Mátyás király korában élt, latin nyelven írt;
- **30-án** (1890) született **Reményik Sándor** költő.

**Augusztusi
eseménynaptár**

Híres unitáriusok

BALÁZS FERENC lelkész, író

Kolozsváron született 1901. október 24-én. Tanulmányait szülővárosában, az Unitárius Kollégiumban végezte. Ebben az időben jelennek meg első írásai a *Remény* című diáklapban, és jelentkezett a *Krizsa János Önképzőkörbe* is. Gépészmérnöknek készült, de egy sajnálatos tüdőfertőzés miatt orvosai a falusi tiszta levegőt ajánlották. Így terelődött figyelme a falu, a vidéki élet felé. Ahogy ő mondta: a falu szolgálja akart lenni, és így iratkozott be a teológiára.

Még papnövendékként megteremtője volt a Tizenegyek antológiájának, az erdélyiségről és a székely mitológiáról írt. Egyházi ösztöndíjjal tanult Angliában, Oxfordban és az Amerikai Egyesült Államokban, a Berkeley Egyetemen (1923-1927). Előadásokat tartott, hangversenyeket rendezett, agitált és írt angolul. Beutazta Japánt, Kína egy részét, Indonéziát és Palesztinát. Ezekről az utazásokról szól a *Bejárom a kerek világot (1923-1928)* című könyve. Először folytatásokban jelent meg a *Keleti Újságban*, majd könyv alakjában, 1929-ben, Kolozsváron. Az új kiadást 1975-ben jelentették meg. Nem szokványos útleírás, ebben talál magára, és kidolgozza egy új társadalom tervét, az ipari kapitalizmus tagadását.

Közben civil foglalkozást is talál magának, alkalmazzák a székelykeresztúri Unitárius Főgimnáziumba bentlakási felügyelőnek. Megindítja a *Kévekötés* című ifjúsági lapot, írásai jelennek meg a *Korunkban* is. Terjeszteni kezdi a *Falvak Népe* folyóiratot, és emiatt az egyházi főhatóság eljárást indít ellene. 1930-ban kerül Mészkö faluba mint unitárius lelkész és itt szolgál egészen haláláig. Egy négyéves falufejlesztési tervet dolgoz ki dán példára. Függetleníteni szeretné a falu gazdaságát a világpiactól. Népszerűsítette azt a falusi életformát, ahol az emberek rátalálnak a természet és a társadalom összhangjára. A világválság idején tervei meghiúsulnak, de a falu, ahol ő szolgál, virágzik, fejlődik. Népfőiskolát indít, színjátszó csoportot, dalárdát hoz létre. Ifjúsági daloskönyvet állít össze Szentiványi Sándorral és Mikó Imrével közösen

(Kolozsvár, 1931). 1932-vel kezdődően részt vesz a marosvécsi Helikon-találkozókon is. 1933-ban előadást tart a résztvevőknek az erdélyi magyar irodalomról. Szorgalmazza népművelő könyvsorozat kiadását. Szövetkezeti elgondolásait az *Aranyosszéki tervek* című röpiratban írta le (Torda, 1930). Tüdőbetegsége kiújult, ekkor írta meg *A rög alatt* címet viselő emlékiratait (Torda, 1936). Gyógyulni Tordára viszik, dán felesége lelkiismeretesen ápolja, sőt íásaiban társszerző. Ekkor fejezi be *Zöld árvíz*

című regényét (Kolozsvár, 1936). Tordán hal meg 1937. május 22-én, de Mészkön temetik el. Az Erdélyi Helikonban Tamási Áron búcsúztatta, a Korunkban Gaál Gábor ezt írta róla: „Az emberség, a tisztaság volt példaadó benne”.

Balázs Ferenc nem művelt öncélú irodalmat, íásaiban a falusi néphez és az ifjúsághoz szólt, akikre alapozni akart az új társadalom felépítésében. Ízesen és zamatosan mesél mint szépíró, meséi posztumusz kiadásban jelennek meg Marosi Ildikó zárszavával. Alakját munkatársa, Pálfi Miklós tordaszentmihályi földművesíró mintázta meg *Útépítők* című alkalmi darabjában (bemutatta Ferenczy Gyula színtársulata 1936-ban Tordán); korszerűen örökíti meg jelképesé vált magatartását Vásárhelyi Géza Balázs Ferenc című drámája (kéziratban, 1973). Nevét viseli a tordai Mihai Viteazul Líceum magyar irodalmi köre.

Írásai: *Mesefolyam* – Szatmárnémeti, 1922; *Bejárom a kerek világot* – Kolozsvár, 1929; *Ifjúsági daloskönyv* – Kolozsvár, 1931; *Gandhi* – Erdélyi Helikon, 1932; *Tagore* – Erdélyi Helikon, 1932; *Kis hittan* – Torda, 1932; *Aranyosszéki tervek* – Torda, 1933; *Közérthető evangélium* – Torda, 1935; *A rög alatt* – Torda, 1936; *Zöld árvíz* – Kolozsvár, 1936; *Új ember vallása* – Torda, 1937 (kéziratban maradt).

Forrás: Romániai magyar irodalmi lexikon 1981, Unitárius kalendárium, 2013

DEMETER JUDIT

Isten éltesse, Rózsika néni!

2016. augusztus 11 – Szabó Rozália százszentendős

Takaros, zöldellő udvar, tarka virágokkal. A két kutya keményen ugat, teszik a feladatukat, idegen lépett az udvarra.

Kedves, ismerős arcok fogadnak most is. Leülünk a hűs árnyékban, ahol már vár minket a gőzölgő kávé és a finom sütemény. A mosolygós Rózsika néni is velünk tart, egyedül lépked a biztonságot adó járókerettel.

Rengeteg fénykép az asztalon, előkerülnek a nagyszülők, Baróthy István és Jusztina nagybirtokosok képei. Rózsika néni mesél, elrészletesen emlékezik, büszkén mondja, hogy az 1866-ban I. Apafi Mihály király által elismert nemes Baróthy családból származik. Nagyszüleinek nyolc gyerekéből a hatodik az édesanyja, Baróthy Jusztina, aki 18 éves korában feleségül ment Szabó Lajos ácsmesterhez. A négy gyerekük közül a második Rózsika néni, 1916. augusztus 11-én, Anna után jött a világra. A következő években születtek szeretett testvérei, Mária és István. Ötéves korában szülei elváltak, édesanyjuk nevelte őket a nagymama segítségével. Nagytatája és testvérének, Istvánnak a halála megrázta a családot, de a radnótfáji Baróthy lányok erősek voltak, és leküzdve a nehézségeket, felnevelték a lányokat.

Rózsika néni Radnótfáján végezte a nyolc osztályt, Hajdú Zoltán tanári éveiben. Iskolái elvégzése után, 1942. április 4-én férjhez ment a remetei születésű Szabó Péterhez. Egy évre rá férjét a front-

ra viszik, a második világháborúban harcol, majd orosz fogságba esik. Öt nehéz évet húz le a lágerben. Hazatérése öröm és biztatás a családnak. Házasságukból két gyerek születik, Péter és Rozália. Mint eladó és pénztáros dolgozott 15 évig a bútorgyártásban, melyet férje vezetett 42 évig. 1988-ban, 36 éves korában eltemetik a fiukat, majd 2003-ban, 46 éves házasság után a férjét is. Lábsérülése miatt betegnyugdíjazták. Özvegyen, 15 évi munkaviszony után a kis nyugdíjjal nem voltak könnyű évei, meséli Rózsika néni.

– Szerencsére a lányom, aki itt dolgozott Szászrégenben a Kereskedelmi Vállalatnál mint személyzeti felügyelő, akivel egy házban laktunk, segített, mellettem maradt és mindenben támogatott. Önzetlen szeretetét, gondoskodását nap mint nap tapasztalom.

Büszkén meséli, hogy ő van egyedül életben azok közül, akik találkoztak Ferdinánd király feleségével, Máriával és lányával, Ileanával az 1926. augusztus 15-i Görgény-völgyi, laposnyai kastélylátogatás alkalmával. Fogadásukra sorfalat álltak a gyerekek a faluból, és a nővére adta át a virágcsokrot a királynénak. Továbbá megtudom Rózsika nénitől, hogy családja ismerte dr. Eugen Nicoarăt, ugyanis ő volt a házi orvosuk, és Moise Ioan fényképészt, aki hazajárt hozzájuk.

Megkérdezem, mi a hosszú életem titka, és elmondja, hogy a sok év alatt nem volt sebészkes alatt, mindig vigyázott magára, étrendjére, nem dohányzott és alkoholt nem fogyasztott, ellenben a kávé a mai napig issza. Jó időben a teraszon, az udvaron tartózkodik, sétálgat, megszemléli, mennyit fejlődtek az udvaron a növények, virágok. Ma már pihenéssel telnek napjai, de szemtanúja voltam többször, hogy, amennyire tud, a háztartási munkába is besegít.

– Boldog vagyok, hogy itt lehetek veletek... – mondja ragyogó arccal.

Isten éltesse, Rózsika néni!

MENYEI ILDIKÓ

Támogatók:

*RMDSZ, Communitas Alapítvány,
Országos RMDSZ, Nemzeti
Együttműködési Alap – Magyarország.
Köszönjük!*

A Görgényi Református Egyházmegye templomai (30.)

MAROSHÉVÍZ

Maroshévíz (korábban Oláhtoplica, románul Toplița, németül Töplitz) Hargita megye északi régióközpontja, Gyergyószentmiklóstól 32 km-re északnyugatra, a Maros völgszorosának kapujában fekszik.

A Maroshévízi Református Egyházközség és ennek gödemesterházi, palotailvai filiái, valamint borszékfürdői szóránya kezdetben a magyarói, később a disznajói református egyházközséghez tartoztak. 1892-ben Szász Domokos, akkori nagy templomépítő püspökünk támogatásával anyasíttatott az akkor még oláhtoplicai (1907. január 1-től Maroshévíz) leányegyház, a fent említett filiáival és szórányával. A Maroshévízi Református Egyházközség első rendes körlelkészéül Páll Károlyt nevezték ki.

Templomát 1895-ben építették a közhelyekből kapott, később Éltető Albert magyarrégeni birtokosnak 3600 forintért eladott 90 hold csobotányi erdő árából. Kezdetben az oláhtoplicai körlelkézséghez tartozott a ratosnyajódi filia is, amelyet később az adminisztráció nehézségei miatt Magyaróhoz csatoltak. Második lelkészét, Pálfi Endrét 1907 tavaszán választották körlelkésznek. Az ő szolgálata alatt tört ki az első világháború; az 1916. augusztus 29-én történt oláh betörés nagyon megviselte az alig induló körlelkézséget. A háborúban leégett templomot csak 1924 júniusában sikerült többé-kevésbé kijavítani. Ugyanekkor a templomba harangot vásároltak a hívek közadakozásából.

A két világháború között engedélyt és segílyt kaptak az akkori Maros-Torda megye tanácsától, hogy a református gyermekek taníttatására iskolát és kultúr-otthont építsenek. A világháború kitörése ezt megakadályozta, sőt az akkori lelkipásztornak, Csíki Ist-

A maroshévízi református templom

vánnak is menekülnie kellett. A templomot újra felújították, s vele a lelkészi lakást is. Odaveszett a kegytárgyak, anyakönyvek nagy része. 1945 után nem szívesen jelentkeztek ide lelkipásztorok, hogy összegyűjtsék a híveket, s a leégett ingatlanokat újra felépítsék.

Ifj. Barabás Ferenc lelkipásztor idejében, 1946. július 29-én a vizitációs bizottság a következőket jegyzi fel: „A Maroshévízi Egyházközségünket a nagy háború viharai, pusztításai miatt szörnyű károsodás érte, Maroshévíz az Erdélyi Református Egyházkerület legjobban megpróbált egyházközsége lett, a háború következtében gyönyörű temploma és templomtornya leégett, harangja megolvadt. A papi lakás földig égett, körlelkézségünk épület és vagyon nélkül maradt, mindössze a parókia kétholdas bensősége maradt meg”. Ugyanez a vizsgálóbizottság örömmel állapította meg, hogy a lelkipásztor és a hívek hozzáfogtak a romok eltakarításához. Eközben a római katolikusok az egyházi iskolájukat ajánlották fel a reformátusoknak istentiszteleti célra.

1947 márciusában Dávid Ödön lelkipásztor érkezésével folytak a munkálatok, amelyekben részt vállalt és segített a görgényi egyházmegye majd minden gyülekezete, de főleg a marosvásárhelyi Vártemplom. 1949 májusa óta ismét itt tarthatják az istentiszteleteket. Egy félig megépített ház megvásárlásával felújították a papi lakot.

1963-tól Kristóf György lelkipásztor évente említést tett a hívek előtt egy új lelkészi lakás, orgona vagy legalább harmónium vásárlásáról, ami anyagiak miatt csak terv maradt.

1974-ben Balla Árpád lelkipásztor meghívással tölti be az üresen maradt lelkészi állást. 1976-1985 között

A templom belseje

épült fel az új lelkészi lakás. 1978-ban a borszéki szórványban imaházat vásároltak az udvarhelyi egyházmegyedományából. Maroshévízen egy kis harmóniumot vásároltak Jári Árpád nyugdíjas lelképásztor, a maroshévízi tiszteletes asszony édesapjának a segítségével. Ugyanő végezte a kántori teendőket, díjmentesen.

1993-ban renováltuk a templomot, amit Csiha Kálmán főtiszteletű úr szentelt fel. Ez időben alakult újra a Nőszövetség Balla Éva tiszteletes asszony kitartó munkája révén. Ezt követte az IKE, amely egyházi lapot is indított; Balla Pé-

ter vezetésével egy 33 tagú vegyes kórus is létrejött. Időközben ifj. Balla Éva vette át a kántorságot; holland testvéreinktől két elektromos orgonát kaptunk ajándékba.

2000-ben a templomba és a papi lakásba központi fűtést szereltünk.

2002-2003-ban építettük fel a szegénykonyhát (benne hetente ötször meleg levessel szolgálunk ki díjmentesen 35 rászorult embert) és a 14 férőhelyes vendégházat.

2003-ban Gödemesterházán felújítottuk a haranglábát.

2005-ben Maroshévízen visszakaptunk 17 ha, Gödemesterházán 10 ha erdőt.

2006-ban lebontottuk az 1947-ben épült régi, megrongálódott papi lakot, helyére gyülekezeti házat kezdtünk el építeni. A pincében raktár, a földszinten kántori lakás, a szegénykonyha adminisztrálására nyugdíjas lelkészi lakás és iroda, az emeleten vendégszobák kaptak helyet. 2010 januárjáig 99%-át sikerült megvalósítani mindezeknek, kezdetben holland segélyből, később az eladott erdők árából.

BALLA ÁRPÁD LELKIPÁSZTOR

(Magyarai Hunor: A Görgényi Református Egyházmegye templomai)

Radnótfáji kis konfirmálók - 2016

Útravaló a szeretetről

Mert az egész törvény ez egy igében teljeseedik be: Szeresd felebarátodat, mint magadat.

Pál levele az alátziabeliekhez

Jobb egy tál főzelék és szeretet hozzá, mint egy kövér ökör gyűlölettel.

Példabeszédek könyve

Aki szeret, abban nincs félelem, a tökéletes szeretet kizárja a félelmet.

János 1. levele

Az én parancsom, hogy szeressétek egymást, amint én szerettelek benneteket. Senki sem szeret jobban, mint az, aki életét adja barátaiért.

János evangéliuma

Fotó: FAGY

RÉSZVÉTNYILVÁNÍTÁS

Szomorú szívvel vettünk utolsó búcsút BÁLINT DÉNES presbitertől. Őszinte részvétünket fejezzük ki és vigasztalódást kívánunk feleségének, fiának, testvéreinek és családjuknak.

Nyugodjon békében, emléke legyen áldott, nyugalma csendes!

A Radnótfáji Református Egyházközség

Őszinte részvétünket fejezzük ki a gyászoló családnak a szeretett férj, édesapa, nagypapa és testvér, BÁLINT DÉNES elvesztése okozta mély fájdalmában. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes!

A Szászföldön és Vidéke szerkesztősége

Mindenki viselkedik (15.)

MIT MIVEL ÉS HOGYAN

Folytassuk az étkezési szabályok ismertetését. Természetesen nem mindegy, hogy mit mivel és hogyan eszem. Mint ahogy az sem mindegy, hogyan fogom a kezemben az evőeszközöket. Mivel ez esetben sem én találtam fel a spanyolviaszt, s türelmem sem volna átgondolni, melyik evőeszközt hogyan kell a kézben fogni, kimásolom ezt a részt egy viselkedésről szóló könyvből. Íme:

„A kanalat nem szabad marokra fogni, könnyen nyugodjon a három újj (hüvelyk-, mutató-, középujj) között, ez elegáns mozdulatot kölcsönöz. A kanálba ne vegyünk túlságosan sok levest, mert kellemetlen, ha visszacsurog a tányérba. Illetlen továbbá a leves fújása: ha túlságosan meleg, lassú kavarással hűtsük meg. A kanál hegyét vigyük a szánkhoz.

A villát bal kézben, a kést jobb kézben tartjuk. Akárcsak a kanalat, ezt is három ujjunk közé fogjuk, a különbség csupán az, hogy a kanálnál a hüvelykujj kerül felül, a késnél, a villánál viszont a hüvelykujj alul van. A villát, a kést egyik kézről a másikba cserélni nem szabad. A kést és a villát étkezés közben vízszintesen a tányér fölött tartjuk, semmi esetre sem hadonászunk a levegőben. Ha a késre nincs szükségünk, helyezzük a tányér szélére, szájhoz vinni nem szabad! Kínos pillanat, amikor valakinek a kezéből kisiklik az evőeszköz, s vele együtt az étel egy része is tovarepül. Ha az ügyetlen ilyenkor a saját ruháját piszkítja be, neveltség vagy sajnálat tárgyává válik, nagyobb baj azonban, ha szomszédja ruhája is áldozatul esett. Ezért hangsúlyozzuk ismételten: az evőeszközök használata nem ördögi mesterség, kizárólag gyakorlat kérdése. Látszólag ugyan kicsiségek ezek, de muszáj gondot fordítanunk rá.”

Ezért kell idejekorán megtanulni. Aztán a többi már megy magától, mert nyilvánvaló, hogy a nagy kanállal csak a levest eszem. A húst, főzeléket, körözöttet villával. És a késsel? A késsel nem eszünk semmit. A késsel csak vágunk, vagy felsegítjük a villára az ételt. Vannak, akik mindent késsel és villával esznek. Ez túlzás. Szerintem például a pörköltet vagy a fasírozottat késsel és villával enni célszerűtlen. Paprikásokat, őrölt húsokat és mindent, amit a villával könnyen el tudunk vágni, együk nyugodtan kés nélkül.

A kiskanalat tea, tejeskávé, kakaó, feketekávé fogyasztásakor használjuk, azzal kavargatjuk el a cukrot, de nem kanalazom a csészéből sem a teát, sem a kávé. Kiskanalat használok a különböző tésták, kompótok stb. fogyasztásakor is.

Lehet-e kézzel enni? Lehet. Vannak ételek, amelyeket nyugodtan ehetek kézzel. Szendvicseket, fánkot, pogácsákat, különböző teasüteményeket, gyümölcsöt, de ehetem kézzel a virslit, a majorsághúst, bizonyos halfajtákat is, és abból sem származik botrány, ha a nagyon csontos falatokat esetleg kézzel fogom meg. A lényeg az, hogy az ujjamat ne tévezzem össze a majorságcsonttal (!), töröljem meg a szalvétával, vagy étkezés után azonnal mossak kezet – azt nem is merem említeni, hogy terített asztalhoz csak megmosott kézzel ülünk le.

Nem esett szó még a terítésről. A valóság az, hogy a mai háziasszonynak nagyon zsúfolt a napi programja. Nem várhatjuk el tehát tőle reggel, délben, este a „fejedelmi terítést”. De ez nem jelenti azt, hogy az abrosz meg más egyéb, ami az asztalra kerül, ne legyen tiszta. Az is fontos, hogy az étkezéshez szükséges dolgok legyenek az asztalon, hogy ne legyen kénytelen evés közben valaki állandóan felállni. A terítés lehet egyszerű, de legyen ízléses. Ilyen környezetben mindjárt más az ember étvágya.

És ha mindenre nem jut ideje a háziasszonynak, a terítésben segíthet a férj is. Ez ma már nem sérti, nem sértheti a férfiúi hiúságot. De ami még a férjre, a családtagokra, a vendégekre tartozik: ne feledjék – ha tényleg jó volt az étel – megdicsérni a háziasszony főztjét és megköszönni az ebédet vagy a vacsorát.

A háziasszony pedig, amikor tálalt, és mindenki készen áll az evés megkezdésére, ne feledjen el jó étvágyat kívánni.

(folytatjuk)

DALI SÁNDOR: MINDENKI VISELKEDIK
(Albatrosz könyvkiadó, 1978)

Emlékeim (4.)

Találkozás farkasokkal

Még etédi körorvos voltam, amikor téli időszakban a rövidített, göröngyös, fagyos mezei úton lóháton mentem kiszállásra Énlakára. Az erdőből egy farkas jött velem szembe; a lovam is meglátta, megijedt, vissza akart fordulni, alig tudtam fékezni. Félt a farkastól, mert csitkó korában egy farkas beleharapott a farába, aminek a nyoma megmaradt.

Egy tavasszal itt, Régenben, a mentőállomás sofőrrel, Sabău Zahariával, aki vadász is volt, elmentünk szalonkát lóni a Bölkény és Hétkükk közötti erdőbe. A szalonka költöző madár, ősszel délre vonul, tavasszal visszajön, suhanó repüléssel, alacsonyan száguld az erdő gyéres fáinak között. Szalonkát nem látunk, a terepjáró kocsiját Zaki vezette, nekem a jobb térdemen akkor járógipsz volt. Hazafelé jövet, Bölkény után pár száz méterre egy juhász a nyáját pihentette az út belső szélénél, már sok bárány is volt. Az út külső oldalán, egy kis dombon megláttam a leselkedő farkast, szólok Zakinak, hogy álljon meg, gyorsan puskát töltök, kinyitom a kocsiját, célzok és lövök, telitalálat volt. A lövés hallatára odajött a juhász, és kérde, hogy mire lőttem. Viccesen mondom neki, hogy meglőttem egy bárányt, közben az ujjammal mutatom a farkast. Mondom neki, hogy ez megegyezik egy bárányt, mert a farkas többet is megegyezett volna. Bárányt nem kaptunk, a farkast hazahoztuk, jelentem a vadásztársulat titkárnak, Gliga Vasilenak, hogy farkast lőttem. Eljött, jegyzőkönyvet írt, és fizetett is, mert a farkaslövést külön díjazták. A vadászoknál az volt a szokás, hogy aki először lő valamilyen vadat, azt az ott lévő vadászok felavatják. Az újdonsült vadász hasra fekszik a meglőtt vadra, és minden vadász egy vesszővel kettőt csap a fenekére, és közben mondja: – Ezt a népköztársaság nevében, ezt a vadásztársulat nevében. A második csapás általában csípős szokott lenni. Engem Gliga avatott fel, két vesszőcsapással megúsztam, utána kisüstivel koccintottunk, két fénykép is készült a farkassal, fejét és bőrét Khol Pista preparálta ki.

Őzbakvadászat

Őzeket is elég nagy számban lehetett látni, főleg az erdők szélén, ahol legeltek. A kilövéshez külön engedélyre volt szükség, én többször is váltottam engedélyt. Kedvelt helyeim a petelei, körtvélyfáji, alsóbölkényi és nádasi erdős területek voltak. Ez a terület a petelei vadórhöz, Gelushoz tartozott. Egy őzbak kilövésére többször is elmentem terepszemlét

A farkast hazahoztuk

tartani, ha megtaláltam a nekem tetsző trófeát, kilőttem. Egy esetben Nadas túlsó faluvégén, a jobb oldali erdő szélén, a háromlábú vadászszéken ülve lestem a bakot. Sikerült kilőnöm, de nem tetszett a trófeája, degenerált, selejt volt. Levittem az úthoz közel, és egy kenderesbe letettem, majd visszatértem az erdő széléhez, hogy mást lőjek helyette. Aznap nem sikerült. Mire visszaértem, az őzbakot nem találtam a kenderesben, valaki ellopta. Szinte biztosra tudtam a tettest. A falu végén, jobboldalt, az utolsó házban Nădășan lakott, aki több vadászaton volt velünk mint hajtó. Amikor az őzbakot a kenderesbe tettem, ő látta, kint állt az udvarán, tehát csak ő lehetett a tettes. Az esetet nem jelentettem, más bakot lőttem, aminek szép trófeája volt. Jelentkeztem vele Gelus rendőrnél, aki megnyúzta, jegyzőkönyvet is írt róla, a húsból kóstolót adtam neki. Egy találkozás alkalmával megkérdeztem Nădășant, hogy ízlett-e az őzbak-hús? Elpirult, kimeresztette a szemét, de nem válaszolt.

(folytatjuk)

DR. BARABÁSI KÁROLY NY. SZAKORVOS

Szervezők:

az RMDSZ szászrégeni szervezete, a Kemény János Művelődési Társaság, a Humana Regun Egyesület, a Szászrégeni Ifjúsági Szervezet, az RMDSZ szászrégeni nőszervezete, a Csillag Egyesület, a Rákóczi Szövetség szászrégeni szervezete.

• A gálaest második részében a nagykőrösi Kóris kamarakórus díszelőadására kerül sor. Az előadást augusztus 20-a tiszteletére mutatják be Szászrégen testvérvárosából érkezett vendégek. A belépés ingyenes.

Program

Augusztus 18., csütörtök

• A radnótfájai református Kistemplomban délután 6 órai kezdettel a Humana Regun Egyesület szervezésében könyvbemutatóra kerül sor. A könyvbarátok megismerhetik *Bernády, a városépítő* című könyvet. A rendezvény irodalmi-zéni összeállítás keretében fog lezajlani.

Augusztus 19., péntek

11 és 13 óra között a radnótfájai Kistemplom ad otthont a Réges-Régen című történelmi vetélkedőnek, melyet a Rákóczi Szövetség égisze alatt Nagy Atilla és Székely Rozália tanárok szerveznek líceumi diákok számára.

• A magyarrégeni református templom udvarán délelőtt 10 órai kezdettel cserkésztevékenység lesz a 37. számú Koós Ferenc cserkészcsapat részvételével.

• Délután 3 és 5 óra között történelmi séta Nagy Atilla tanár vezetésével.

• Délután 6 órára az Eugen Nicoară Művelődési Ház nagytermébe várjuk a szászrégenieket. A *Magyarságunk régen és ma* című gálaest keretében kerül sor a hivatalos megnyitóra. Ekkor díjazzák a történelmi vetélkedő nyerteseit és osztják ki a 2016-os életműdíjakat.

• Kenyéráldás a történelmi egyházak lelkeszeinek részvételével.

Augusztus 20., szombat

• A reggeli órákban kezdődik az Avántul sportpályán a kispályás labdarúgó-bajnokság. Beiratkozni a 0745.330.720, illetve a 0741.358.191-es telefonszámokon lehet.

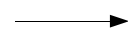
• Délelőtt 10 és 11.30 óra között a művelődési ház nagytermében főleg I–VIII. osztályos diákoknak és diákokról szól a *Kicsi vagyok én, majd megnövök én...* című előadás. Műsor: néptáncok, népdalok, vidám jelenetek a gyermekek előadásában. A belépés ingyenes.

• 12 órai kezdettel a DIO Ház tárlatnyitónak és zongorakoncertnek ad otthont. Kalabér Tímea másodéves egyetemista festészeti kiállítása tekinthető meg. Zongorázik Osváth Hunor, a kolozsvári Gheorghe Dima Zeneakadémia negyedéves hallgatója.

• Este 7 órától a szervezők klubestre hívják a szászrégenieket. Színhely a radnótfáji volt kultúrotthon (Teugea étterem). A programban zenés, szórakoztató műsorral egybekötött svédasztalos vacsora és számos meglepetés szerepel. Természetesen nem marad el a buli sem. Belépőt az RMDSZ-székházban vásárolhatnak.

Augusztus 21., vasárnap

• Az egész napos rendezvények színhelye az Avántul sporttelep.

• 10 és 12 óra között sportversenyekre várják a gyerekeket. Nem marad el a hagyományos gulyásfőzés sem.

• Délután 1 és 6 óra között a néptáncé és a zenéé a színpad – szászrégeni csoportok előadása.

• A focibajnokság és a gulyásfőző verseny nyerteseinek díjazása.

• Este 7.30 órakor a **Rebublic** együttes koncertjére várjuk a szászrégenieket.

• A rendezvény lampioneregetéssel zárul.

Főtámogatók:

Bethlen Gábor Alap, a Communitas Alapítvány, az

országos RMDSZ, Szászrégen Önkormányzata, Magyarország főkonzulátusa.

Köszönjük a szászrégeni cégek és magánszemélyek támogatását, valamint történelmi egyházaink segítségét.

Médiapartnerek:

Szászrégen és Vidéke, Népújság, Vásárhelyi Hírlap, Marosvásárhelyi Területi Rádió, Rádió GaGa.

A szervezők fenntartják a műsorváltoztatás jogát.

Szervezők

Magyarságunk

„Magyar vagyok: lelkem, érzésem örökséget kaptam, melyet nem dobok el: a világot nem szegényíteni kell, hanem gazdagítani. Hogy szolgálhatom az emberiséget, ha meg nem őrök magamban minden színt, minden kincset, ami az emberiséget gazdagíthatja? A magyarság színét, a magyarság kincsét! De mily balga volnék, ha ugyanakkor más színt, más kincset el akarnék vetni, vagy meggyengíteni.

Én hiszek a testvériségben: a színek együtt adják ki a képet, a hangok együtt adják a koncertet. Nemzet ne a nemzet ellen harcoljon, hanem az ellen, ami minden nemzet nagy veszélye: az elnyomás és rombolás szelleme ellen. Micsoda leckét kaptunk ebből mi, magyarok!”

BABITS MIHÁLY

„Magyarságunk bennünket összekapcsol. Minket szavak, nem jelszavak, nem jelvények, nem mivol-

tunknak mesterséges üres definíciói kapcsolnak össze, hanem nemzedékek öntudata, akarata és hagyományai.

Mi az, hogy magyar? Magyar minden, amit mi, apáink és ősünk egyaránt magyarnak éreztünk és magyarnak tudunk. Magyar minden, amire mint magyarok emlékszünk, magyar minden, amiért és ami által egymáshoz kapcsolódunk, egymásért érzünk, egymást testvérünknek valljuk.”

„Földrajzilag nehezebb helyen egy nemzetnek az országa sem fekszik, mint a mienk. Ahhoz, hogy ezt az országot ezer éven át és a mostani körülmények között is fenntartsuk, olyan nemzet szükséges, amely erős akarattal, szabadságszeretettel, kemény elszántsággal rendelkezik.”

„Mi, magyarok kötelességet teljesítünk ott, ahol állunk mindenfelé, jóságot jóssággal, hívséget hívséggel fizetünk, ahol olyanra találunk! Magyarok vagyunk!”

TELEKI PÁL

Anyánkról nincs fénykép. Sem fekete-fehér, sem színes. Nem is volt. Nem tudunk arról, hogy lett volna. Ezért aztán úgy él bennünk, gyermekeiben az anyánk, mint olyan, aki volt: vékony és törékeny, mint kiszáradás után a lenvessző. A Teremtő megengedte, hogy a valóságban, életben láthassuk anyánkat. Beszélgethessünk vele, miközben észleljük, hogy vékonyodik és szárad, ám nem törik el. Meghalt, de nem kötöttünk. Nem mi temettük el.

Apánkat nem láttuk sohasem. Elhagyott bennünket. Kötelezték-e arra, hogy elhagyjon, vagy megfutamodott, mint meredeken a féktelen kocsi? Ki tudja? Mert én még csak nem is sejtem az igazat. Fénykép azonban, fekete-fehér, maradt róla kettő is. Az egyik egy derékkép. Nem emlékszem, hányszor hányas. A másik egy csoportkép, tizenkét legénnyel, katonaruhában, és ott az apám is.

A derékképen ugyancsak katonaruhában feszített az apánk. Ormós, bozontos szemöldökkel. Kormos bajszosan. Örömmosollyal. Csakis anyánkra és ránk: gyermekekre lehetett így mosolyogni. Ezt gondoltuk és ezt éreztük, ha olykor erre a képre néztünk. De ez nagyon régen volt. Nagyon régen. Az a fénykép már csak a halványodó, lassan kifehéredő emlékeinkben van meg. És az is ott, hogy fogja bátyám a bal kezében a képet. A bátyám, aki a legesleginkább hasonlított az apánkra, a legeslegszervenvedélyesebben szerette őt. Mondják, ragadt rá, mint bojtorján a kenderpendelyhez. Forrón fogja a fényképet bátyám a bal hüvelykje és mutatóujja között úgy, hogy ha akarna, mérészelne, se szabadulhasson. Borult volt akkor a testvérem annyira, hogy szinte dörgött és villámlott. Úgy állt percekig kötöttünk ott a házban. Nem ránk nézett, nem ránk figyelt, hanem a képre, apánkra, a szemébe. Abba a mosolygó szempárba. Pengeélesen, szúrósan. Vajon mit akart?

Mi járt a fejében? Csak nem hazateremteni fényképe által az apánkat? Percek teltek el így. És akkor egyszerre csak azt láttuk ott az éléskamrának is szűk minden kis szobánkban ülve, állva, hogy bátyám a jobb markába tolja, és gyűri, csomózza a képet, majd úgy, amilyenre lett, a maga lába elé vágja a tapaszos

Az apánk fényképe

füldre. Egy kicsit pattogott, egy kicsit gurult a kép, kevesebbet, mint egy apró tehénször labda, aztán lecsendesedett, meghunyászkodott. Akkor a bátyám utánanyúlt, fölkapta, kisimígtatta, majd rögvést szétszaggatta diribdarabokra, ríptyára. Aztán szólni nem szólt a képdarabokhoz sem, hozzánk sem. A képdarabkák a lábaink elé hullottak. Megint csak nem emlékszem, hogyan, de később eltűntek a fővényes földről örökre. De csak onnan. A szívemből sohasem! A szívemben ott van, és ott marad az apánk fényképe, az a katonaruhás, fekete-fehér, mosolygós derékkép egyben. Egészben. Apánk helyett.

A másik fénykép, a csoportkép, amelyen az apánk derékszija is, bakancsának fűzője is látszik, nem nálunk volt. Az a nagynénémnél, apánk iskolázott, de meddő leánytestvérénél függött az ebédlője egyik falán. Nem azon, amelyen egy vésett-faragott szekrényből bársonyos hangú ingaóra jelezte, hogy reggel van, dél van vagy este, hanem azon, a barna komód mellett, az ebédlőasztallal szemben, ahonnan a nagynéném férje szigorodott le ránk egy egész alakos, barna-fehér katonaruhás képről, ha olykor nálunk nyaraltam. Nem volt gyermek a háznál, hát engem szerettek: a nagynéném is, a főhadnagy férje is. A tisztai kar-

Náluk tanyáztam minden nyáron. Náluk nem voltam én cigány, tetves kolodus, semmiházi tekergő. Ételem volt, italom volt, ágyam, párnám, könyvem. Bornemisza Gergelyem, Dobó Istvánom, Nemecekem. Reggelente addig alhattam, ameddig az nekem jólesett. A reggelimet, a tízóraitam: a tejeskávét mézes kenyérrel, vagy a frissen sült kalácsot ott fogyaszthattam el, ahol akartam. Én mindig az ebédlőben akartam reggelizni, tízórazni, mert az ebédlőben apámmal: az apám képével szembe ülhettem asztalhoz. Nézhettem őt, bámulhattam őt. Figyelhettem, hallgathattam úgy, hogy egy idő után már mintha nem is lett volna előttem kávésbögre se, friss kalács se. Mintha eltűnt volna környékemről óra, komód, hegedű meg könyvtár, minden, mintha koboldok ürítették volna ki az ebédlőt. Csak a fénykép maradt a falon mozdulatlan. A csoportkép, s a képen az apám. Annyiszor, de annyiszor sóhajtottam fel úgy, hogy hej, de jó lenne, ha az enyém lehetne az a kép. Hej, de jó lenne hazavinni azt örökre! Addig és addig, amíg egyszer, amikor egy nyár végén el kellett már hagynom a terület asztalkámat, a kolbászból kerítést, megszólítottam nagynénémét:

– Szépen kérem, tessék nekem adni azt a keretes fényképet – mondtam, és mutattam, hogy melyiket. Meg is fogtam. Le is emeltem a falról gyöngéden, óvatosan. Azt éreztem, hogy melegszik a fakteret az ujjaim alatt s a tenyeremben. Vártam, hogy kérdez tőlem a nagynéném valamit. Miért kell neked az a kép, mégis? Mit kezdenél vele? Hova akasztanád fel? De nagynéném nem kérdezett tőlem semmit. És nem is látszott egy szikrát sem meglepődöttnek. Egy kicsit talán szomorú volt, amikor azt mondta, hogy nem adja. Nem adhatta, mert immáron az égegyadta világon semmi, de semmi se volt mozdítható a házból. Mert már minden, de minden leltáron volt, és minden az örökösé.

Az örökös, persze, nem én voltam.

RÉTHY ISTVÁN

Ady István lelkész - a szórványmagyarságért

ÁTADTÁK A KECSKEMÉTI CSIPERÓ FESZTIVÁLON AZ EURÓPA GYERMEKEINEK JÖVŐJÉÉRT DÍJAKAT

Az Európa Jövője Egyesület által alapított díjat olyan magánszemélyek vagy szervezetek kaphatják meg, akik, illetve amelyek sok éven át eredményesen dolgoztak és dolgoznak a gyerekekért. Kecskeméten tartották a hazai és külföldi csoportvezetők részvételével a 14. Európa Jövője Nemzetközi Gyermek- és Ifjúsági Találkozó hivatalos záróértekezletét, amely alkalmat adott a díjak átadására is.

A négy díjazott Farkas Gábortól, az Európa Jövője Egyesület elnökétől és Kriston Vizi József társelnöktől vehette át az elismerést.

Az Európa Gyermekének Jövőjéért Díjban részesült **Ady István** magyarfülpösi református lelkész is a Szivárvány Alapítvány keretében a mezőségi szórványmagyarságért kifejtett munkájáért. Húsz éve épült fel a településen a Szivárvány Ház, amely a magyar lakosság számára a közösségi élet színtere. A magyar oktatás korábban megszűnt, 2001-ben azonban a lelkész kezdeményezésére újraindult a Szivárvány Házban. A tanítónő, illetve óvónő bérét az állam fizeti, a magyar tagozat működésének további költségei az alapítványt terhelik. A mezőségi szórványmagyarság legszegényebb gyermekeinek biztosítanak itt térítésmentes tanulási lehetőséget, elhelyezésükre előbb házat béreltek a faluban, majd pedig a Szivárvány Ház tetőterét alakították ki bentlakásnak. Az iskolából kikerülő szociálisan hátrányos helyzetű gyerekek továbbtanulásának segítésére Szászrégenben szórványkollégiumot hoztak létre. A kollégium a szászrégeni magyar oktatás megmentésére és fenntartására is lehetőséget adott.

Jelenleg az alapítvány holland támogatói apadóban vannak, a két kollégium és a magyar oktatás fenntartása, a gyerekek támogatása egyre nehezebb.

Ady István lelkész átveszi a díjat

A Berlinben élő Kossuth- és Liszt-díjas gitárművész, **Snétberger Ferenc** a roma származású zenei tehetségeket felkaroló Snétberger Zenei Tehetség Központ létrehozásával és működtetésével érdemelte ki a díjat. Évente 60 olyan tehetséges fiatal kaphat ösztöndíjat a központhoz kapcsolódó alapítványtól, akik hátrányos helyzetük miatt nem juthatnának a képességeiknek megfelelő oktatáshoz.

Átvette a díjat **Kiszely Ágnes** is, aki 1998 óta a Ciróka Bábszínház igazgatója. Szakmai elhivatottsága magas szintű szaktudással párosul, ami az ország legjobb bábszínházai közé emelte a Cirókát. Olyan bábszínházat teremtett, mely kiemelten figyel a nézők életkori sajátosságaira, az előadások esztétikai és erkölcsi értékeire, a megvalósítás minőségére.

A Kecskeméti **Kodály Zoltán Ének-zenei Általános Iskola**, Gimnázium, Szakközépiskola és Alapfokú Művészeti Iskola a művészeti nevelésben kifejtett több évtizedes tevékenységével érdemelte ki a díjat.

Az intézményben a kezdetek óta kiemelt szerepet kap a művészeti nevelés. A pedagógusok nagy jelentőséget tulajdonítanak a művészeti tevékenység személyiség- és közösségfejlesztő hatásának. Ezzel követik Kodály koncepcióját, mely a zenét nemcsak önmagáért, hanem a személyiségnevelés egyik legfontosabb eszközeként állítja a pedagógia középpontjába.

A díjat Alföldyné Dobozi Eszter, az intézmény igazgatója vette át.

Akik a mi szeretetünkre is várnak

Rákóczi-tábor, 2016

Sátoraljaújhely a régi és egyben új hely

Jót s jól! Ebben áll a nagy titok. Ezt ha nem érted,

Szánts és vess, s hagyjad másnak az áldozatot.

(Kazinczy Ferenc)

Immár negyedszer vettünk részt régi középiskolásokkal július 4-10. között a Kárpát-medencei diák-és tanártalálkozón, amelynek a mesés környezetben fekvő, gazdag történelmi múlttal büszkélkedő Tokaj-hegyalja borvidék, pontosabban a sátoraljaújhelyi Várhegy üdülő táborhely biztosított kitűnő lehetőséget. Ez már a 17. találkozó volt.

A gazdag és sokrétű program során lehetőség adódott a Kárpát-medence szinte minden vidékét, tájegységét képviselő több mint 400 diák és 50 kísérő tanár számára az ismerkedésre, eszmecsere, ismeretgyarapításra, személyes fejlődésre, csapatépítésre, kapcsolatok létesítésére, s hadd ne soroljam tovább, még mi mindenben bizonyult segítségünkre.

Az ünnepélyes megnyitóra a Magyar Kálvária nevű emlékhelyen került sor, amelynek megmásítása a hosszú utazás után kissé kemény erőpróbának bizonyult. Itt szellemi útravalót kaphattunk Csáky Csongor főtitkártól, ünnepi beszédet mondott Gulyás Gergely, az Országgyűlés alelnöke, valamint Szócska A. Ábel apostoli kormányzó, aki arra figyelmeztetett beszédében, hogy bátran vállaljuk identitásunkat, magyarságunkat, ne tagadjuk meg személyiségünket. A táborhelyre visszatérve találkozhattunk Halzl Józseffel, a Rákóczi Szövetség elnökével, aki jelenlétével megtisztelte a rendezvényt és biztató beszédével megerősítette a táborozókat az egység, összetartozás jegyében.

Másnap a kassai nap következett, amelynek során e csodálatos felvidéki város kincseit, látványosságait mutatta meg. Ilyen volt például az előző években megismert Szt. Erzsébet-dóm, II. Rákóczi Ferenc és Zrínyi Ilona síremléke mellett a Márai-ház, az impozáns Jakab-palota, valamint a Rodostói-házban rendezett emlékmúzeum.

Hazautazáskor meglátogattuk a márciusban átadott, felújított füzéri várat, amely egy magaslaton helyezkedik el, gyönyörű kilátással a környező vidékre. Itt megtudhattuk, hogy a hajdani Perényi-erősség a magyar Szent Korona őrhelye is volt a 17. században. Kitűnő alkalom volt a középkori életmód és harci életvitel megismerésére a nagyszerűen rekonstruált vár és tárlatai révén. Este Mónus József világhírű íjász bemutatóján az előadó a zászló tiszteletére hívta fel a figyelmünket. A nap utolsó mozzanataként a kalandra vágyók és bátor táborlakók éjszakai erdei túrán vehettek részt, amely bebizonyította, hogy egymást támogatva, segítve a sötétben, a bizonytalanságban is haladhatunk előre kitűzött célunk felé. A túrázók jutalma volt a lámpafényben úszó város feledhetetlen panoramikus képe.

Szerdán sportrendezvények, kispályás labdarúgás, asztalitenisz, kosárlabda, röplabda zajlott párhuzamosan a szavalóversennyel, valamint a rovásírás-vetélkedővel, ahol nagy büszkeségünkre Csatlós Zsannett cserkész diákunk bronzérmes lett. Közben a tanároknak nagyon érdekes könyvbemutatót tartott Kovács Judit szerző, aki az *Elszakítva* című regényét ismertette. Délután Raffay Ernő történész tartott előadást Trianon előzményeiről és lehangelő következményeiről. Az est Credo-koncerttel zárult, ahol ifjaink reakcióit szemlélve, annak ellenére, hogy nem ez a zenei műfaj tölti ki világukat, tökéletesen megragadták a dalba írt versek üzenetét.

A következő nap egy újabb érdekes kirándulást tartogattunk számunkra Felvidékre: a kárpátaljai határrészig utaztunk, megtekintve érdekes történelmi helyszíneket: Széphalom – Kazinczy Ferenc-emlékmúzeum, Magyar Nyelv Múzeuma, Borsi – Rákóczi Ferenc szülőháza, Dobóruszka – Dobó István sírhelye,

Szászrégeniek a Rákóczi-táborban

Nagyszelmenc – a kettévágott település emlékhelye. Délután pedig Takaró Mihály irodalomtörténész tartott rendkívül érdekes előadást Wass Albert életútjáról és munkásságáról, teletűzdelve számunkra hasznos üzenetekkel. Este egy nem mindennapi színházi előadáson vehettünk részt, amelynek címe *Zoltán újratemetve*, a beregszászi Illyés Gyula Nemzeti Színház vendéglőadásában. Az est fénypontja egy magasztos fáklyás felvonulás volt a trianoni határhoz, ahol a Himnusz eléneklése után megkoszorúztuk az emlékművet.

Pénteken a szomszédos Sárospatakra látogattunk, ahol megcsodáltuk a vármúzeum tárlatait, a Vörös tornyot, a messze földön híres Református Kollégiumot és gazdag könyvtárát, valamint a Szent Erzsébet-templomot és a szent életű királylány ereklyéit tartalmazó díszes szekrényt. Délután Balázs Géza nyelvész tartott elragadó, egyedi stílusú előadást a magyar nyelv gazdagságáról, este pedig kitombolhattuk magunkat az INOX rockegyüttes fergeteges koncertjén. A néptánc kedvelők táncházban kamatoztathatták tudásukat az udvarhelyi Boróka táncegyüttes jóvoltából.

Az utolsó nap kissé lazább volt a programkínálat – a tanároknak városnézés, látogatás a Kazinczy-múzeumban, a nyelvújító személyes tárgyaiból, eszközeiből, lakásának berendezéséből, emléktárgyaiból összeállított Jót s jól című időszakos tematikus tárlat megtekintése, a diákoknak a Magyar Kálvária stációinak megismerése, egy kultikus, nemzeti üzenetben

bővelkedő hely, amelyet végigjárva megismerhették a diktátum által előírt 2/3-os területi veszteség nagyobb városait, tudatosítva bennük a történelmi múlt igazságtalanságait. Délután tábori szentmisén és iszentiszteleten adhattunk hálát a tartalmas, szellemekben gyarapító és feltöltő hétért, az építő együttlétért. Este pedig sor került a várva várt gálaműsorra, amelyen Pálincás Barnabás táborvezető és Szajkó Gábor „mindenes” díjazták az egyéni és csapatversenyzőket. Az est csúcspontja a tábortűz mellett a csapatszerepek bemutatása, ahol humoros hangnemű jelenetekben, kissé vagy néha eltúlzott parodizálás közepette elevenítették föl a táborlakók az együtt töltött hét legemlékezetesebb mozzanatait. Ezt követően a záróbulira került sor, amelynek zenekeverő mestere Petrovay László volt, nagy odaadással és szakértelemmel.

Vasárnap reggeli után csoportképet készítettünk és fájó szívvel búcsúztunk el régi és új ismerőseinktől, a szervezőktől, ígérve, hogy a hagyományokat őrizve jövőre és képviseljük Régent és vidékét e nemes és neves rákóczi sarándokhelyen, a régi és egyben új Sátoraljaújhelyen. Régi és új ez a tábor, mert közel két évtizede szervezik lelkes emberek, de a hagyományos programpontok mellé mindig tartalmas, új és felemelő, erősítő elemeket is iktatnak, ami évről évre érdekessé és sikeressé teszi a tábort. Köszönet a szervezőknek a lehetőségért, vizslát, SAUH 2017!

NAGY F. ATILLA

Helikoni leszármazottak találkozója Marosvécsen

A szokásosnál egy hónappal korábban, július 29-én és 30-án tartotta hagyományos rendezvényét a Helikon – Kemény János Alapítvány.

Július 29-én, pénteken délután a kastély látta vendégül a megnyilvánulásokat. Bornemissza Elemérné Szilvássy Karola emlékezete címmel a budapesti Országos Színháztörténeti Múzeum és Intézet emlékkiállítás-megnyitójára került sor.

A kiállításon eddig még soha nem publikált dokumentumanyaggal is találkozhatott a közönség. Ezt követően Ács Ferenc gordonkaművész Bach-műveket játszott.

Az idei marosvécsi eseménysor középpontjában az 50 éve elhunyt Tamási Áron állt. A szervezők három jeles irodalomtörténészt, Tamási munkásságának ismerőit hívták meg az eszmecsereére. Kántor Lajos, Pomogáts Béla és Takaró Mihály előadásai hangzóttak el a konferencián.

Szombat délelőtt is a Tamási-évforduló jegyében folytatódott az emlékünnepe a kastélyparkban. H. Szabó Gyula, a Helikon – Kemény János Alapítvány elnöke, Ördög Ferenc, Marosvécs polgármestere és Benkő Mihály református lelkész köszöntő gondolatai után Kántor Lajos emlékbeszédrel tisztelt meg Tamási Áron előtt. Felléptek a helybeli iskolások is, részleteket adtak elő az író Bölcső és bagoly című művéből. Koszorúzás zárta az ünnepi összejevetelt. Délben a marosvécsi táncsoport is bemutatkozott. Majd 15 órától a művelődési házban azokra a helikoni írókra összpontosult a figyelem, akiknek szintén 2016-ban volt vagy lesz születési vagy haláluk évfordulója. Szokás szerint az idei megemlékezés is a helikoni leszármazottak beszélgetésével zárult.

SZERK.

Tények Tények Tények Tények

Nemzeti ünnep, majd nemzeti gyász

Nyolcvannégy ember meghalt és több mint kétszáz megsebesült, amikor egy terrorista július 14-én, csütörtökön késő este teherautóval az ünneplő tömegbe hajtott Nizza tengerparti sétányán. A merénylő bele is lőtt a tömegbe, mielőtt a rendőrség végzett volna vele. A sérültek között egy magyar és négy román állampolgár van, egy további román állampolgár eltűnt.

Mint kiderült, az elkövető egy 31 éves, tunéziai származású, Nizzában élő férfi, Mohamed Lahouaiej Bouhlel volt, aki már korábban bekerült a rendőrség látókörébe, de nem terrorizmus, hanem lopás és családon belüli erőszak miatt.

„Július 14-én, a nemzeti ünnep napján mértek ránk csapást, azon a napon, amely a szabadság jelképe számunkra” – mondta François Hollande elnök a nemzethez intézett beszédében. „A nizzai támadás terrorista jellegét nem lehet vitatni” – hangsúlyozta az államfő, aki egyben jelezte, hogy további három hónappal meghosszabbítják a tavaly november 13-i párizsi merényleteket követően életbe lépett rendkívüli állapotot (amelyről előző nap még azt mondta, hogy július 26-ától feloldják). Franciaország egésze az iszlamista terrorizmus fenyegetése alatt áll – mondta Hollande, aki szükségesnek tartja, hogy tovább erősítsék a katonai jelenlétet Irakban és Szíriában.

Kétszáz halottat követelt a megghiúsított török államcsíny

Mintegy kétszázan meghaltak, csaknem 1200-an megsebesültek, országszerte pedig több mint 1500 katonát vettek őrizetbe a sikertelennek bizonyult törökországi államcsínykísérlet során. A BBC úgy tudja, hogy országszerte több mint 1500 katonát vettek őrizetbe, leváltották a hadsereg öt tábornokát és 29 ezredesét. Több forrás szerint Muharrem Köse ezredes, egykori vezérkari törzstiszt volt a hatalomátvételi kísérlet szervezője.

Tájékoztató az októberi kvótareferendumról

A határon túli magyar állampolgároknak a kötelező betelepítésről szóló referendumon való részvételéről tartott sajtótájékoztatót július 20-án, szerdán Kolozsváron Pálffy Iлона, a Nemzeti Választási Iroda (NVI) elnöke.

Elmondta, az október 2-ára kiírt referendumon minden, állandó magyarországi lakcímmel, szavazati joggal rendelkező magyar állampolgár, illetve minden határon túl élő, regisztrált, szavazati joggal rendelkező magyar állampolgár szavazhat. A népszavazás kérdése így hangzik: „Akarja-e, hogy az Európai Unió az Országgyűlés hozzájárulása nélkül is előírhasssa nem magyar állampolgárok Magyarországra történő kötelező betelepítését?”

Pálffy Iлона arról tájékoztattott, hogy azok a külföldi magyarok, akik a 2014-es parlamenti választásokon már bekerültek a választói névjegyzékbe, nem kell ebben az esetben is regisztrálniuk, ők az októberi népszavazáson is szavazhatnak.

(Forrásanyag: Krónika, Népújság)

Beindult a Mini Csim-Bumm

Négyhetes felkészítón vett részt az az öt II. osztályt végzett kisdíák, akik az új Mini Csim-Bumm gyermekszínházi csoportot alkotják. A gyerekek verseket, pantomimeket, dalokat, memóriafejlesztő játékokat tanultak, majd rövid műsorral lepték meg szüleiket. A csoport tagjai: Bea, Kristóf,

Mini Csim-Bumm

Fotó: FAGY

Bogi, Attila és Anna. Van hely újabb tagok számára is.

Elszármazottak találkozója Radnótfáján

A radnótfájai református Nagytemplomban augusztus 21-én, vasárnap délelőtt 11 órai kezdettel hetedik alkalommal kerül sor a helységből elszármazottak találkozója. Az ünnepi istentisztelet keretében az 50 éve, valamint a 25 éve konfirmáltak megerősítik egykori konfirmációi fogadalmukat. Az úrvacsoraosztást követően az alkalomhoz méltó műsorral és szeretetfogadással zárul a rendezvény.

A szászrégeni magyar tanítóképző napja

Szeptember első szombatján – a hagyományokhoz híven – idén is sor kerül a szászrégeni magyar tanítóképző napjára. Koszorúzás az elhunyt tanárok és diáktársak emlékhelyén, ökumenikus istentisztelet, találkozó és visszaemlékezések a volt képző udvarán, ünnepi műsor és közös ebéd szerepel a programban.

FÁBIÁN ANDRÁS-GYÖRGY

ÖNKORMÁNYZAT

Fogadóórák a Szászrégeni Polgármesteri Hivatalban

Szászrégen polgármestere, **Maria Precup** minden szerdán 10 és 13 óra között tart fogadóórákat. Az alábbi problémákkal lehet hozzá fordulni: jogi visszaélés, helyi költségvetés, természeti csapások, magánosítás, adók és illetékek, kis- és középvállalkozások, városrendezés, építkezés, építkezési fegyelem, ipar, rendkívüli megoldatlan problémák, a kérések határidőn belüli megoldása, árverés, bérbevétel, koncesszionálás, területi felosztás, közvilágítás, köztisztaság, szolgáltatások, zöldövezetek, utak.

Tel: 0265/511-112 (belső 103),
fax: 0265/512-542, e-mail:
mariaprecup@primariareghin.ro

Márk Endre alpolgármester

Márk Endre alpolgármester minden kedden 10–11 óra között fogadja a panaszosokat. Kérdéseikkel az alábbi területeken fordulhatnak hozzá: jogi visszaélés, helyi költségvetés, természeti csapások, magánosítás, adók és illetékek, kis- és középvállalkozások, városrendezés, építkezés, építkezési fegyelem, ipar, rendkívüli megoldatlan problémák, a kérések határidőn belüli megoldása, árverés, bérbevétel, koncesszionálás, területi felosztás, közvilágítás, köztisztaság, szolgáltatások, zöldövezetek, utak, közszállítás, lakótársulások, piacok, vásárterek, környezetvédelem, közbiztonság, tanügy, művelődés, kultúra, egyházak, sport, egészségügy, kereskedelem, szociális gondozás.

Tel: 0265/512-540, 0265/511-112
(belső 103), e-mail:
viceprimar@primariareghin.ro

A polgármesteri hivatal jegyzője, **Rádoi Mirela** minden csütörtökön 10–12 óra között fogadja a polgárokat. A következő téren nyújt felvilágosítást: jog, földalap, a 2001. évi 10-es törvény (államosított ingatlanok), lakosságnyilvántartás, anyakönyvi problémák.

A hivatal honlapja:

www.primariareghin.ro

Észrevételek, bejelentések, különböző problémák esetén a polgármesteri hivatal hívható a 0365/711-711-es telefonszámon is (telefonul cetățeanului).

FÁBIÁN ANDRÁS GY.

Maria Precup polgármester

Rádoi Mirela jegyző

Sport Sport Sport Sport Sport

Portugália az Európa-bajnok

A portugál labdarúgó-válogatott Eder hosszabbításban szerzett góljával 1-0-ra legyőzte a házigazda francia csapatot a 15. labdarúgó-Európa-bajnokság döntőjében. A Saint-Denis-ben rendezett fináléban a Lille csereként beállt csatára a 109. percben szerezte a győztes gólt, amellyel Portugália először hódította el az Európa-bajnoki címet. Egyetlen korábbi döntőjében, 2004-ben házigazdaként nagy meglepetésre kikapott Görögországtól. A portugálok sikerének értékét növeli, hogy Cristiano Ronaldót a 25. percben sérülés miatt le kellett cserélnie Fernando Santos szövetségi kapitánynak.

A győztes csapat: Rui Patrício – Cédric Soares, José Fonte, Pepe, Guerreiro – W. Carvalho – Joao Mario, Adrien Silva (66. Moutinho), Sanches (79. Eder) – Nani, Cristiano Ronaldo (25. Quaresma).

Javítottak a magyarok

A magyar válogatott egy helyet javítva – a török együttesrel holtversenyben – 19. a Nemzetközi Labdarúgó-szövetség (FIFA) legfrissebb világranglistáján. A román csapat visszaesett a 24. helyre. Az élen változatlanul Argentína áll Belgium és Kolumbia előtt.

Az Európa-bajnok portugálok – a magyarok vb-csoportellenfelei – a nyolcadikról a hatodik helyre léptek előre.

A vb-selejtezőben ugyancsak a magyarokkal együtt szereplő svájciak a 18., a lettek a 109., a feröeriek a

136., az andorriaiak pedig a 203. helyen állnak. A románok ellenfelei közül Lengyelország a 16., Dánia a 44., Montenegró a 95., Kazahsztán a 97., Örményország pedig a 102. helyet foglalja el.

Sokat javítottak az Eb-döntős franciák és a tornán elődöntőig jutott walesiek, előbbieket a 17.-ről a 10., míg utóbbiak a 26.-ról a 11. helyre jöttek fel. Első ízben szerepel ugyanakkor a ranglistán Koszovó, amely a 209 csapatos tabellán a 190. helyet foglalja el.

A románok is német edzőt választottak!

Christoph Daum váltja Angel Iordănescut a román labdarúgó-válogatott kispadján.

Eddig csupán egyszer fordult elő, hogy külföldi edzőre bízták a románok a nemzeti tizenegy sorsát. Az 1934-es vb-n az osztrák Josef Uridil irányíthatta a válogatottat. Daum karrierje során mindkét végletet megjárta. Bajnok lett a Stuttgarttal, a Besiktassal, a Fenerbahcéval, az Austria Wiennel, háromszor is ezüstöt nyert a Leverkusennel és 2001-ben ő lehetett volna a német szövetségi kapitány. Csakhogy 2000 végén robbant a bomba a sajtóban, miszerint Daum rendszeres drogfogyasztó, és részt vett egy kokainmámoros szexpartin is. A fogyasztást később hatósági vizsgálat igazolta. A kokainbeszerzésekkel kapcsolatos bírósági ügyét 10 ezer eurós óvadék ellenében ejtették.

Kezdődnek a vb-selejtezők

A 2018-es labdarúgó-világbajnokság európai csoportbeosztása:

A csoport: Hollandia, Franciaország, Svédország, Bulgária, Fehéroroszország, Luxemburg

B csoport: Portugália, Svájc, MAGYARORSZÁG, Feröer-szigetek, Lettország, Andorra

C csoport: Németország, Csehország, Észak-Írország, Norvégia, Azerbajdzsán, San Marino

D csoport: Wales, Ausztria, Szerbia, Írország, Moldova, Grúzia

E csoport: Románia, Dánia, Lengyelország, Montenegró, Örményország, Kazahsztán

F csoport: Anglia, Szlovákia, Skócia, Szlovénia, Litvánia, Málta

G csoport: Spanyolország,

Portugál örömmámor

Olaszország, Albánia, Izrael, Macedónia, Liechtenstein

H csoport: Belgium, Bosznia-Hercegovina, Görögország, Észtor-szág, Ciprus

I csoport: Horvátország, Izland, Ukrajna, Törökország, Finnország

Mindenik csoportból továbbjut a csoportelső. A legjobb nyolc csoportmásodik oda-vissza alapon küzd a további négy helyért.

Daum, a német edző

A magyar válogatott vb-selejtezős programja:

2016. szeptember 6.: Feröer–Magyarország

Október 7.: Magyarország–Svájc

Október 10.: Lettország–Magyarország

November 13.: Magyarország–Andorra

2017. március 25.: Portugália–Magyarország

Június 9.: Andorra–Magyarország

Augusztus 31.: Magyarország–Lettország

Szeptember 3.: Magyarország–Portugália

Október 7.: Svájc–Magyarország

Október 10.: Magyarország–Feröer-szk

Az Astra nyerte a Szuperkupát

A bajnok Astra Giurgiu lett a 2016-os Szuperkupa győztese, miután a döntőben 1-0-ra felülmúlta a Románia-kupa nyertesét, a Kolozsvári CFR-t. A találkozó egyetlen gólját William De Amorim szerezte, a 86. percben.

Az Astra második Szuperkupa-sikerét jegyezte, 2014-es diadala után. A CFR játékosai ugyancsak kétszer (2009-ben és 2010-ben) emelhették magasba a trófeát, ugyanakkor ez volt a második vesztes döntőjük (2012 után is kikaptak).

Az ASA még mindig esélyes a fogadóirodák szerint

Nehéz helyzete dacára továbbra is esélyesnek tekintik a marosvásárhelyi klubot, hogy a felsőházban szerepeljen a bajnokság zárószakaszában.

Nem titok, hogy válságos időszakon megy át a Marosvásárhelyi ASA labdarúgóklub, amely áprilisban kénytelen volt csődvédelemhez folyamodni, hogy működését fenntarthassa. Ennek egyik következményeként a tavalyi keret szétszéledt, csupán négy játékos (Stăncioiu, Mureșan, Ciolacu és Gabriel Matei) ma-

radt, akikhez a második csapatból az elsőbe felhozott játékosok csatlakoztak. Gyakorlatilag újra kellett kezdeni az építkezést, Dario Bonettivel, hogy eddze a csapatot. Új nevek is megjelentek az átigazolási listán, mint Zicu, a portugál hátvéd Cadu a Kolozsvári CFR-től, a Barcelona akadémiáján nevelkedett Walter Fernandez, három további spanyol játékos, Ferran Monzo (Getafe), Carles Martinez (Zaglabie Sosnowiec), Fran Garcia (Villarreal), illetve a Bundesligában, a Kölnben is megfordult Alexandru Ioniță.

Sorsoltak az A ligában

A Marosvásárhelyi ASA programja:

1. forduló (július 23.): Medgyesi Gaz Metan – ASA
2. forduló (július 30.): Craiovai CSU – ASA
3. forduló (augusztus 6.): ASA – Jászvásári CSMS
4. forduló (augusztus 13.): Viitorul FC – ASA
5. forduló (augusztus 20.): ASA – Concordia Chiajna
6. forduló (augusztus 27.): Botoșani FC – ASA
7. forduló (szeptember 10.): ASA – Dinamo
8. forduló (szeptember 17.): Zsilvásárhelyi Pandurii – ASA
9. forduló (szeptember 21.): ASA – Astra Giurgiu
10. forduló (szeptember 24.): Rapid/Temesvári Poli ACS – ASA
11. forduló (október 1.): ASA – Kolozsvári CFR
12. forduló (október 15.): Voluntari FC – ASA
13. forduló (október 22.): ASA – Steaua
14. forduló (október 29.): ASA – Gaz Metan
15. forduló (november 5.): ASA – Craiovai CSU
16. forduló (november 19.): Jászvásári CSMS – ASA
17. forduló (november 26.): ASA – Viitorul FC
18. forduló (november 30.): Concordia Chiajna – ASA
19. forduló (december 3.): ASA – Botoșani FC
20. forduló (december 10.): Dinamo – ASA
21. forduló (december 17.): ASA – Pandurii
22. forduló (február 4.): Astra Giurgiu – ASA
23. forduló (február 11.): ASA – Rapid/Temesvári Poli ACS
24. forduló (február 18.): Kolozsvári CFR – ASA
25. forduló (február 25.): ASA – Voluntari FC
26. forduló (március 4.): Steaua – ASA

Forrásanyag: Népszerűség, Nemzeti Sport, Krónika.

SZABÓ ANTAL-LÓRÁND – FÁBIÁN ANDRÁS GY.

Humorzsák - egy zsák humor

Egyik őseMBER a másiknak:
 – Vigyázz, egy kardfogú tigris épp most ment be az anyósod barlangjába!
 – Na és? Miért féltsek én egy vadidegen tigrist? *

Melyik az a szent, akit az anyósával együtt ábrázolnak?

– ???
 – Sárkányölő Szent György! *

Vonatbaleset történt. A szerelvény kisiklott, és egy parasztházban kötött ki. A riporterek megkérdezik Józsi bá't (szemtanú), hogy mi történt.

A válasz:

– Le a sínről, át a szántáson, bé a tanyába.

Megkérdezik Pista bá is, ő is ezt meséli:

– Le a sínről, át a szántáson, bé a tanyába.

Végül megkérdezik a masinisz-tát:

– Mi történt?

– Ott feküdt a síneken egy cigány.

– És hogyhogya nem ütötte el?

– Én ütöttem volna, de az le a sínről, át a szántáson, bé a tanyába... *

Pistike öt lapát kutyaszarból kupacot épít a ház előtt. A postás rászól:

– Mit csinálsz, Pistike?

– Postást.

Másnap, harmadnap ugyanez történik, a postás megunja és szól a rendőrnek, hogy szedje már rendbe Pistikét. A rendőr el is megy és próbára teszi Pistikét:

– Na, mit építesz, Pistike?

– Postást.

– Nem véletlenül rendőrt?

– Ááá!!! Ennyiből!???

A szőke, a vörös és a barna hajú nő fogadnak, hogy ki a legjobb a mellűzésben.

Egyszerre startolnak a rajtkőről az uszodában, a barna és a vörös már ott állnak a másik oldalon, a szőke még mindig úszik. Fél óra múlva célba ér, ő is kimászik a vízből, és dühösen odaszól a másik kettőnek:

– Ez nem igazság, ti használtátok a kezetekeket is! *

Két szőke nő beszélget a tegnapi áramszünetről.
 – Képzeld, három órát álltam a liftben az áramszünet miatt.

– Az semmi, én négy órát álltam a mozgólépcsőn! *

Doktor úr, csináljon valamit a feleségemmel! – könyörög a férj a pszichiáternek. – Nem bírom tovább! Harminc macskát tart a lakásban. El tudja képzelni, micsoda bűz ez bezárt ablakok mellett?

– Hát miért nem nyit ablakot? – kérdi a pszichiáter.

– Hogyisne! Hogy mind a kétszáz galambom elrepüljön?! *

Asszonyom, van egy jó hírem! – közli a nőgyógyász a páciensével.

– Szólítson csak kisasszonynak, még lány vagyok.

– Ez esetben rossz hírem van... *

A falu orvosa iszonyatos sebességgel száguld végig a falu főutcáján.

– Lassabban vezess – figyelmezteti a felesége –, mert megállít a rendőr!

– Nem hiszem. Megmondtam neki, hogy egész nap maradjon az ágyban.

**AZ OLDALT ÖSSZEÁLLÍTOTTA:
FABIÁN GIZELLA**

SZASZRÉGEN és VIDEKE

Kiadja a SZASZRÉGENI KOLPING CSALÁDI TÁRSULÁS
 ISSN 1454-6183

Alapító tagok: Adorjáni László, Csernáttoni József, Demeter József, Pakó Benedek, Márk Endre +

Újságtanács: Böződi Sándor, Csernáttoni József, Fábíán András György, Nagy F. Atilla, dr. Zsigmond Zsolt.

Főszerkesztő: Fábíán András György

Szerkesztőbizottsági tagok: Balla Árpád, Kiss-Miki Melinda, Nagy F. Atilla, Nemes Árpád, Szabó Antal, Székely Rozália.

Weboldal: Madaras Péter

A műszaki szerkesztést és a nyomdai előkészítést az **IMPRESS KIADÓ** végezte.

Készült a marosvásárhelyi I. I. MUREȘAN ȘOMFĂLEAN ANDREI DORIN nyomdában.

A névvel és névjeggyel ellátott írásokért szerzőik felelnek.

Internet: www.regen-videke.home.ro

E-mail: madaraspeter@yahoo.com fandras59@yahoo.com

Támogatók: RMDSZ és Communitas Alapítvány, Országos RMDSZ, Nemzeti Együttműködési Alap – Magyarország.

Ára: 3 lej